

1850-07-02

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
København

Mentioned people:
Amalie Elisabeth Freund
Marie Magdalene Konstantin-Hansen

Archive:
Mappe 3 nr. 24

TRANSCRIPTION

Mappe 3 nr. 24

Kjöbenhavn den 2den Juli 1850

Hvad skal jeg gjøre? Sende dig endnu et Brev eller lade være? og hvor skal jeg sende det hen? til Möen kan vel ikke nytte siden det var idag at Du ventede at faae mit sidste Brev; men jeg troer jeg vil sende det til din Söster, faaer Du det ikke saa kan det jo ogsaa blive godt, men jeg kan dog ikke tie stille i en otte Dages Tid endnu. –

Jeg kan ellers ikke nægte, at jeg iaften er næsten syg af Længsel, ja! det lyder stykt, jeg ved det nok; men nogen Skyld i det er ogsaa det, at jeg saa vist havde ventet brev igaar og saa först fik det iaften; allerede igaaraftes gik jeg i Seng med Feber, iformiddags var det noget bedre, men da jeg nu fornylig, efter at have været en Stund ude hos Magdalene, gik Hiem med Haabet om at finde Brev og Ængstelse for ingen at finde, saa arbeidede det igien voldsomt i mig, og sommetider gik jeg stærkt og sommetider lang-

●2●

somt, alt eftersom Haabet steg eller faldt. Der var Brev! og jeg blev sjæleglad, men den Bevægelse jeg var kommet i har ikke sadt sig endnu, saa jeg skulde maaske egentlig slet ikke have skrevet, for at Du ikke skal have et sygeligt daarligt Brev, men jeg kan ikke bestille Andet, og naar Hjærtet savner Luft, vender maaske ligevægten tilbage.

Jeg har nok glemt at sætte en ordentlig Begyndelse paa mit Brev, en kjærlig Hilsen, som fra g, kjære velsignede Ven! men ment og sagt er Du mange Gange baade nu og hver Dag naar jeg tænker paa Dig. Er Du kjed af mig? er jeg rörende, eller saadan Noget?- for at komme ret fra det vil jeg snakke om Politik, naar der bare var noget snakke om, men det er netop Ulykken, jeg veed ikke Andet, end at nu er Rigsdagen da endelig sluttet, og saa, at man hver Dag venter Prindsens Ankomst hertil, men med hvormeget Grund, det skal jeg lade

●3●

være usagt. Det [?] det, ikke sandt.

den 4de.

I dette Øieblik modtog jeg Dit Brev og godt var det ellers havde jeg sendt Dit Brev Afsted, og saa havde Du maaske ikke faaet det. Jeg saa strax paa Seglet, at det kom fra Nysö; men hele den Plan kom mig lidt paa Tværs, for nu havde jeg ventet Dig i de første Dage af næste Uge og saa, bliver det först i dag otte Dage; ja, ja, Du! naar Du saa bare kommer. Jeg har faaet

Dine Værelser gjort rare og der seer nu saa net ud, bare der ikke bliver skident igjen inden Du kommer.

Nu antager man det nok for meget sandsynligt at [?man] vil komme tilrette med Preussen, jeg kan ikke nægte, jeg vil se det før jeg troer det.

Siden Du er på Nysö, veed Du jo at Holger igjen har vendt om, men endnu er han da ikke på Als og ikke i Soldatertöiet; Du kan nok mærke, at jeg hører til de meget mistroiske.

Den 6te

Det er næsten Synd at jeg ikke har sendt noget Brev til Nysö, Du kunde dog have faaet et igaar, men jeg tænkte ikke derpaa da det var Tid. Jeg er heller ikke længer rigtig ivrig ved Skriveriet for nu skal jeg jo snart see Dig og saa gjemmer jeg heller

●4●

hvad jeg har at sige til den Tid, det er dog noget ganske andet at tale sammen. Fra Freunds skal jeg sige, at de nok vilde have Leiligheden de förste 8 dagestid i August; men da det er saa længe iforveien kunde der jo gjerne indtræffe uforudsete Forhindringer, dog haaber De at komme. –

Jeg havde idag ikke ret følt hvad Dag det var, men da jeg kom hen til Börsen blev jeg grebet; en utallig Mængde Dannebrog's Flag veiede, for hvert Skib havde strax ny Form; det var glædeligt at se, at Folket mindedes sin Seiersdag.

Og nu er det da vist at vi have Fred med Tydskland! Jeg kan endnu ikke ret faae det ind i mit dumme Hoved, det var meget lettere at begribe vi havde Krig, da den begyndte; men nu er man bleven vandt til at betragte Preussen som en[?Ræv] saa man kan ikke lade være at tænke, " der stikker noget under." Forresten sige de jo at Fredsbetingelserne skal være over Forventning. – Naar Du nu, som jeg da haaber er sikkert, kommer Hjem paa Thorsdag, saa har vi ikke seet hinanden i næsten 6 Uger, det er dog dygtig længe! det er næsten altfor længe; mit Hoved er ganske træet af aldrig at kunde læne sig op til din Skulder; men nu begynder jeg nok igjen at blive rørende, saa er det nok bedst jeg holder op. din g

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 3 Nr. 24

Spokane Ia. 1st July 1880

[illegible]

[illegible]